

FORVALTNINGSREVISJONSRAPPORT

Barnevernet i Andebu kommune – En vurdering av administrative oppfølgingsrutiner og økonomiske konsekvenser av tiltak med hovedvekt på bruk av fosterhjem

Fremlagt for behandling i kontrollutvalget 24.11.2008

Innholdsfortegnelse

1.	SAMMENDRAG.....	3
2.	BAKGRUNN.....	6
3.	FORMÅL.....	6
4.	AVGRENSNINGER OG PRESISERINGER.....	7
5.	PROBLEMSTILLINGER.....	7
6.	VURDERINGSKRITERIER/ REVISJONSKRITERIER.....	8
7.	METODISK GRUNNLAG FOR GJENNOMFØRING AV UNDERSØKELSEN.....	8
8.	RESULTATER, VURDERINGER OG DELKONKLUSJONER.....	9
8.1	FANGER MELDESYSTEMET OPP ALLE TILFELLER AV OMSORGSSVIKT?.....	11
8.1.1	Hvilken informasjon gis innbyggerne om bekymringsmeldinger?.....	12
8.1.2	Er det etablert samarbeid med andre forvaltningsorganer om meldetjenesten?.....	14
8.1.3	Hvordan arbeides det med å redusere terskelen for avlevering av bekymringsmeldinger?....	16
8.1.4	Samlet vurdering og konklusjoner.Fanger meldesystemet opp alle tilfeller av omsorgssvikt? 17	
8.1.5	Forslag til forbedringer.....	18
8.2.	TAS HENSYN TIL KOST/NYTTE VURDERINGER VED VALG AV TILTAK?.....	19
8.3	UTNYTTES MULIGHETER TIL UTGIFTSREFUSJONER VED BRUK AV FOSTERHJEM?.....	20
8.4	ER RESSURSDISPONERINGEN AV SAKSBEHANDLERNE FORMÅLSTJENELIG?.....	22
8.5	FØLGES BARN I FOSTERHJEM OPP I FORHOLD TIL GJELDENE REGELVERK?.....	24
9.	RÅDMANNENS KOMMENTARER.....	27

1. Sammendrag

Kontrollutvalget i Andebu fattet under saknr. 015/08 den 13.03.2008 følgende vedtak (noe redigert og forkortet):

Det bestilles en prosjektplan og forvaltningsprosjekt fra Sandefjord Distriktsrevisjon.: ”Barnevernet i Andebu kommune – en vurdering av administrative oppfølgingsrutiner og økonomiske konsekvenser av tiltak med hovedvekt på bruk av fosterhjem.”

Utvalget behandlet prosjektplanen den 06.10.2008 under sak nr. 026/08 og presiserte følgende underliggende problemstillinger rapporten skulle konsentreres om:

- 1.1 Fanger meldetjenesten opp alle tilfeller av omsorgssvikt?
- 1.2 Tas hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak?
- 1.3 Utnyttes muligheter for utgiftsrefusjoner ved bruk av fosterhjem?
- 1.4 Er ressursdisponeringen av saksbehandlere formålstjenlig?
- 1.5 Følges barn i fosterhjem opp i forhold til gjeldende regelverk?

Revisor har søkt å besvare problemstillingene ved først å bryte spørsmålene ned i ulike underproblemstillinger. Disse fremkommer i rapportens kapittel 8. Revisor har så innhentet faktainformasjon fra ulike kilder; i hovedsak gjennom intervju med leder og en medarbeider ved barneverntjenesten og fra etatens saksdokumenter. Denne informasjonen er målt mot standarder fra bl.a. lover og forskrifter, rutinebeskrivelser osv. På dette grunnlaget trekker revisor sine konklusjoner og fremmer forslag til forbedringer.

Innledningsvis i kapittel 8 fremkommer enkelte generelle data om aktivitetsnivå og økonomi i barneverntjenesten i Andebu kommune.

Nedenfor behandler revisor hver av problemstillingene fra kontrollutvalget. Fokus vil da rettes mot revisors kontrollhandlinger og funn av ulik karakter. Revisor vil fremheve at hans totalinntrykk av medarbeiderne i etaten er svært god. Etatens resurser er styrket de senere årene, hvilket synes å ha ført til en arbeidsmessig kvalitetsheving, som etter revisors oppfatning har kommet brukerne til gode.

1.1. Fanger meldetjenesten opp alle tilfeller av omsorgssvikt?

Grunnlaget for barnevernets saksbehandling og evt. inntreden ved mistanke om omsorgssvikt, er mottak av bekymringsmeldinger fra privatpersoner og offentlige organer. I kapittel 8.1 redegjøres for en rekke tiltak barneverntjenesten har satt i verk for å sikre at slike meldinger leveres.

Økningen i antall bekymringsmeldinger de senere årene trekker i retning av at tiltakene har en positiv effekt. Revisor vil også trekke nevne det positive i at enkelte av tiltakene kan nå hurtig ut til en stor del av målgruppen uten store kostnader. Revisor vurderer tiltakene samlet som en god begynnelse og at grunnlaget for en effektiv meldetjeneste er til stede.

Men revisor har ikke grunnlag for å kunne konkludere med at meldesystemet fanger opp alle tilfeller av omsorgssvikt.

Den gode begynnelsen tilsier likevel at enkelte felter kan forbedres. Revisor redegjør for grunnlaget for sine forbedringsforslag i kapittel 8.1. Forslagene kan oppsummeres slik:

- Det bør utvikles en handlingsplan for forbedring av meldetjenesten
- Informasjonen om barnevernets oppgaver og ansvar kan økes, for eksempel ved møte i ulike fora. Hjemmesidene må oppdateres og vedlikeholdes
- Informasjonsmaterieil kan legges ut på egnede steder, for eksempel hos leger, tannleger, helsesøster og jordmor. Videre bør skoler, barnehager og SFO opplyse om barnevernets arbeidsfelt på foreldremøter.

1.2. Tas hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak?

Barnevernlovens system er at hensynet til barnets beste skal være grunnlaget for hvilket tiltak barnevernet beslutter å sette i verk. Loven gir ingen begrensninger vedrørende økonomiske virkninger. Men mange forhold tilsier at en likevel skal utrede og ta hensyn til økonomi. I kapittel 8.2 redegjøres nærmere for revisors gjennomgang av saksutredningene.

Resultatene er entydige. Økonomiske konsekvenser utredes ikke. Revisor må derfor konkludere med at det ikke tas hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak.

Selv om etaten ikke bryter med noen lovregel, er revisor likevel av den oppfatning at økonomi bør utredes i enhver sammenheng der dette er relevant. Som det mer detaljert redegjøres for i kapittel 8.2, har revisor følgende forslag til forbedringer:

- De økonomiske konsekvensene bør rutinemessig utredes ved alle barneverntiltak
- Etaten bør utarbeide standard kostkalkyler for hver tiltakstype
- Det bør gjennomføres en etterkalkulasjon som sammenligner faktiske utgifter mot planlagte.

1.3. Utnyttes muligheter for utgiftsrefusjoner ved bruk av fosterhjem?

Finansiering av fosterhjemopphold er i utgangspunktet kommunens ansvar. Gjennom egne bestemmelser i barnevernloven gis kommunen anledning til å kreve utgiftsrefusjon fra foreldrene, fra barnet eller fra staten. Revisor har kontrollert om barneverntjenesten faktisk har krevet refusjon ved fosterhjemtiltak, samt etatens rutiner for dette.

Andebu kommune har i 2008 fem barn i fosterhjem. Av disse er det søkt og innvilget refusjon fra staten i ett tilfelle. For barn nr. to utarbeides for øyeblikket krav om oppfostringsbidrag fra foreldrene. For de tre siste barna er det ikke aktuelt å søke utgiftsrefusjon fra verken foreldre, barn eller staten. Revisor konkluderer med at etaten utnytter lovens muligheter for utgiftsrefusjoner ved bruk av fosterhjem.

Det er ikke utarbeidet skriftlige beskrivelser av rutinene. Videre påviser revisor svakheter i materialet som skal danne grunnlaget for etatens vurderinger og konklusjoner. Revisor finner det lite sannsynlig at svakhetene har medført tapte inntekter for kommunen. Det henvises til kapittel 8.3 for ytterligere informasjon.

Forslag til forbedringer:

- Det bør utarbeides skriftlige rutiner for underliggende vurderinger og fremme av søknad om refusjoner i forbindelse med fosterhjemopphold.

1.4. Er ressursdisponeringen av saksbehandlerne formålstjenlig?

Barneverntjenesten i Andebu kommune har tilsatt 4 personer, hvilket utgjør 3,2 årsverk. Arbeidsfeltet er omfattende og kompetansemessig krevende. Av produktivitetshensyn er det generelt viktig å ha en god og riktig ressursutnyttelse. For å kunne ha noen oppfatning av om ressursutnyttelsen er mest mulig optimal, eller formålstjenlig, har revisor etterspurt en oversikt over hvorledes arbeidstiden disponeres. Det henvises for øvrig til kapittel 8.4 for detaljert informasjon.

Resultatet er også her entydig. Tidsanvendelsen for de enkelte oppgaver i løpet av arbeidsdagen registreres ikke. Det utarbeides heller ikke noe anslag over tidsforbruk pr. oppgave. Medarbeidernes tidsdisponering styres gjennom ukentlige møter samt leders justeringer dersom dette er nødvendig.

Revisor er forsiktig med å trekke vidtrekkende slutninger av dette. Det eneste man med sikkerhet kan si er at denne type erfaringsdata ikke er tilgjengelig for leders og medarbeidernes styring av tidsforbruket. Revisor understreker at dette ikke behøver å føre til noen dårlig disponering av tilgjengelige timeverk, eller at etatens produktivitet er svak. Men de fleste vil kunne enes om at informasjon om faktisk tidsforbruk er verdifull styringsinformasjon.

Forslag til forbedringer:

- Etaten bør vurdere å innføre en lite tidkrevende form for tidsregistrering av de viktigste oppgavene.

1.5. Følges barn i fosterhjem opp i forhold til gjeldende regelverk?

Barnevernloven legger til grunn at både oppstart, gjennomføring og avslutning av et fosterhjemopphold skal være en gjennomtenkt og planmessig gjennomført prosess til barnets beste. Barnevernloven med forskrifter har et nokså omfattende sett av pliktregler for å sikre dette. Det vil føre for langt å etterprøve alle sider av et fosterhjemsopphold som regelverket har pålegg om. Revisjonen har valgt å kontrollere om barnevernet utarbeider midlertidige og endelige omsorgsplaner innenfor de tidsrammer loven gir pålegg om. Videre om planene innholdsmessig samsvarer med barne- og likestillingsdepartementets veiledning.

Resultatet av revisors kontroller viser både innholdsmangler og forsinket utarbeidelse. De konkrete resultatene fremkommer tabellarisk i kapittel 8.5.

Ovennevnte mangler kan være en indikasjon på at heller ikke andre formelle forhold omkring fosterhjemstiltak følges. Revisor har ingen holdepunkter for å hevde at ovennevnte har ført til eventuelle negative konsekvenser for barna.

Forslag til forbedringer:

- Barneverntjenesten må sørge for at omsorgsplanene ved fosterhjemopphold utarbeides i henhold til barnevernlovens tydelige bestemmelser
- Barnevernetatens leder og dens overordnede, bør som en konsekvens av ovennevnte, sørge for en gjennomgang av samtlige formelle sider omkring kommunens fem fosterhjemopphold, og forsikre seg om at regelverket overholdes.

2. Bakgrunn

Kommunestyret i Andebu vedtok under sak nr. PS080/05 den 13.12.2005 "Plan for forvaltningsrevisjon og selskapskontroll 2006". Barnevernsektoren var et av forvaltningsområdene kommunestyret ønsket en nærmere undersøkelse av.

I medhold av ovennevnte fattet kontrollutvalget under saknr 015/08 den 13.03.2008 slikt vedtak:

Det bestilles en prosjektplan og forvaltningsprosjekt "Barnevernet i Andebu kommune – en vurdering av administrative oppfølgingsrutiner og økonomiske konsekvenser av tiltak med hovedvekt på bruk av fosterhjem" fra Sandefjord Distriktsrevisjon. Prosjektplan utarbeides i samarbeid med VIKS. Rapporten utarbeides innen utgangen av september 2008. Kostnaden dekkes av de midler som er satt av til selskapskontroll og forvaltningsrevisjon.

Kontrollutvalget behandlet prosjektplanen den 06.10.2008 under sak nr. 026/08 Forslag til forvaltningsprosjekt "barnevern" og vedtok bl.a. revisors og VIKS (sekretariatets)¹ forslag til ulike problemstillinger. Disse fremkommer under pkt. 5 nedenfor.

3. Formål

Gjennom prosjektbestillingen i saknr. 015/08 angir kontrollutvalget formålet med forvaltningsprosjektet.

Det fremkommer her at revisjonen bes etterprøve og vurdere godheten av:

- administrative oppfølgingsrutiner, og
- økonomiske konsekvenser

---

¹ VIKS er forkortelse for Vestfold Interkommunale KontrollutvalgsSekretariat. VIKS er engasjert av Andebu kommune til å forestå sekretariatsfunksjonen for kontrollutvalget

av saksbehandlingen i sin alminnelighet, for så å vektlegge fosterhjem blant tiltakene som står til barnevernets rådighet.

4. Avgrensninger og presiseringer

Utover dette ble prosjektbestillingen forholdsvis åpent formulert og la opp til at revisor (i samarbeid med VIKS) kunne foreta en nærmere utvelgelse, presisering og avgrensning av mulige problemstillinger og ut fra dette foreslå problemstillingenes konkrete ordlyd.

Avgrensningene har følgende grunnlag:

Fylkesmannen er tillagt en kontrollfunksjon overfor barneverntjenesten i den enkelte kommune, jfr. bvl. § 2-3. I 2007 foretok fylkesmannen en etterprøving av Andebu kommunes overholdelse av barnevernlovens fristangivelser.² Revisjonen ser derfor bort fra dette som et mulig kontrollområde.

Revisjonen har søkt å velge problemstillinger som er fremme i det politiske nyhetsbildet og samtidig relevant for Andebu kommune.

Problemstillingene skal være målbare og ikke innebære stort rom for skjønn ved tolkningen av resultatene av undersøkelsene.

Revisjonen har valgt å legge omfanget av rapporten på et nivå som tar hensyn til tilgjengelige tidsressurser.

5. Problemstillinger

Med grunnlag i formålet og etter en avgrensning og presisering ihht. kriteriene presentert ovenfor, vil forvaltningsgjennomgangen ta for seg følgende problemstillinger:³

- Fanger meldetjenesten opp alle tilfeller av omsorgssvikt?
- Tas hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak?
- Utnyttes muligheter for utgiftsrefusjoner ved bruk av fosterhjem?
- Er ressursdisponeringen av saksbehandlerne formålstjenlig?
- Følges barn i fosterhjem opp i forhold til gjeldende regelverk?

Det redegjøres for underproblemstillingene i kapittel 8.

---

² Fylkesmannens kontroller kommenteres i korthet i kapittel 8.1.1

³ Vedtatt av kontrollutvalget under saknr. 026/08, den 06.10.2008

6. Vurderingskriterier/ revisjonskriterier

Revisjonskriterier er allment aksepterte referanser/parametere/standarder som de innsamlede data skal måles mot. Revisjonskriteriene i inneværende prosjekt er fra følgende kilder:

- Lov om barnevern⁴
- Forskrift om fosterhjem⁵
- Forskrift om egenbetaling⁶
- Rammeplaner og årsplaner for barnevernet i Andebu kommune
- Internkontrollsystem for barneverntjenesten i Andebu kommune
- Rutiner for tverrfaglig samarbeid om barn og unge i Andebu kommune⁷
- Veiledning for tiltaks- og omsorgsplaner⁸

Kriteriene vil hovedsakelig gi seg selv fra ovennevnte kilder, men vil i enkelte tilfeller måtte bearbeides for å kunne fremstå som en standard i forhold til problemstillingene.

Under de enkelte problemstillingene redegjøres for hvilke vurderingskriterier som anvendes.

Revisjonen har ikke funnet det hensiktsmessig å gjengi lovregler eller annet materiale i fullstendig form, slik en kan finne i mange forvaltningsrevisjonsrapporter. Målekriteriene gjengis bare i den grad de er nødvendige for å bringe klarhet i rapportgrunnlaget.

7. Metodisk grunnlag for gjennomføring av undersøkelsen

Med metodisk grunnlag eller tilnærming menes vanligvis fremgangsmåter som brukes for å hente inn og analysere data.

Metodevalget bestemmes av problemstillingene. I dette prosjektet anvendes følgende metodikk:

Ved innhenting av data

- Intervju av ansatte ved barneverntjenesten
- Muntlig bekreftelse av faktaopplysninger fra skoler, barnehager og lensmannen i Andebu
- Innsamling av saksdokumenter
- Innsamling av statistikkmateriale
- Innsamling av økonomiske data

Ved analyse av data

- Tolkning av grunnlagsmaterialet
- Kontroll av egen forståelse gjennom etterprøving mot saksbehandler

⁴ Lov 1992-,7-17 nr 100: Lov om barneverntjenester (barnevernloven)

⁵ FOR 2003-12-18 nr 1659: Forskrift om fosterhjem

⁶ FOR 1992-12-31 nr 1246: Forskrift om barneverntjenestens adgang til å kreve egenbetaling fra barnet til dekning av oppholdsutgifter

⁷ Faggruppe barn og unge – januar 2008

⁸ Barne- og likestillingsdepartementet. Tiltaksplaner og omsorgsplaner i barneverntjenesten – en veileder. Oslo mars 2006

Det konkrete metodevalg fremkommer under kapittel 8 nedenfor.

8. Resultater, vurderinger og delkonklusjoner

Da disposisjonen kan være forskjellig i ulike rapporter, finner revisor det riktig å presisere hvorledes en går frem i denne.

Først gjengis den presiserte problemstillingen som en overskrift. Denne overskriften vises med to siffer i kapittelangivelsen, for eksempel 8.1., 8.2. osv. I en innledning behandles kort hensikten med spørsmålet/problemstillingen. Videre settes problemstillingen inn i en større sammenheng i forhold til barnevernets virkeområde, det trekkes paralleller til lovgiving etc.

Deretter redegjøres for vurderingskriterier, metodevalg og kontrollhandlinger.

Underproblemstillingene fremkommer så med tre siffer i underkapittelangivelsen, for eksempel 8.1.1. osv. Underproblemstillingene er en oppdeling av hovedspørsmålet og skal i sum gi verdifullt grunnlag for vurderinger og konklusjoner av hovedspørsmålet.

De konkrete fakta eller funnene fra kontrollhandlingene presenteres så i avsnittet med tittelen resultater. Deretter følger revisors vurderinger. Dette er en sammenligning av resultatet av kontrollhandlingene mot vurderingskriteriene. Revisors konklusjoner fremkommer enten som en avsluttende del i vurderingskapitlet eller i et egen kapittel benevnt konklusjoner. Det fremkommer også en oppsummering av ulike forslag til forbedringer.

Før behandlingen av de enkelte problemstillingene presenteres enkelte generelle data om aktivitetsnivå og økonomi i barneverntjenesten i Andebu kommune.

	Pr. 1. hå. 2008 (1)	Pr. 31.12 2007 (2)	Pr. 31.12 2006 (2)	Pr. 1. hå. 2005 (3)	Pr. 1. hå. 2000 (4)
Antall mottatte bekymringsmeldinger	50	39	70	35	9
Antall vedtak om tiltak	9	13	27	22	
Antall barn i hjelpetiltak (råd og veiledning)	30	32	30	11	10
Antall barn i fosterhjem	5	5	3	0	1
Antall barn i øvrige tiltak	1	1	0	1	0
Totalt antall barn i tiltak pr. 31.12	36	38	33	12	11
Antall barn i fosterhjem i kommunen	26	26	28	34	
Herav barn fra Andebu kommune	3	3	1		
Kap. 2440 Barneverntjeneste	1 863	1 602	1 357	840	738
Kap.2510 Barneverntiltak i familien	398	489	600	566	398
Kap. 2521 Barneverntiltak utenfor familien	887	1 206	753	940	334
Kap. 2522 Fosterhjemtiltak	725	832	756	833	640
Totalt utgifter (årsbasis - hele tusen kroner)	3 873	4 084	3 492	3 201	2 118
Antall årsverk i barnevernet	3,2	3,2	2,0	2,2	1,5

(1) Saksdata er pr. utgangen av september 2008. Utgiftsdata på årsbasis fra budsjett 2008

(2) Datagrunnlag for hele året, hhv. pr. 31.12. Utgifter fra årsregnskapet

(3) Saksdata er pr. 1. halvår 2005, 30.06.05. Utgiftsdata på årsbasis fra regnskap 2005

(4) Saksdata er for 1. halvår 2000, 30.06.00. Utgiftsdata på årsbasis fra regnskap 2001 (ikke 2000)

Saksdata er hentet fra rapporter til fylkesmannen

Utgiftsdata for samtlige år er hentet fra kostrapporter

Dataene kan inneholde unøyaktigheter, men gir likevel gi et representativt totalbilde

Årsverkene i barneverntjenesten består av leder og to barnevernkonsulenter i 100% stilling og en merkantilt rettet person i 20% stilling.

Generelt inntrykk fra revisors kontroller:

Nedenfor behandler revisor hver av problemstillingene fra kontrollutvalget. Fokus vil da rettes mot revisors kontrollhandlinger og funn av ulik karakter.

Revisor vil be en leser hele tiden ha med seg at hans totalinntrykk av medarbeiderne er svært god. Barneverntjenestens medarbeidere arbeider med vanskelige og ofte tunge saker hvor de enkelte avgjørelser kan få vidtrekkende konsekvenser.

Etatens resurser er styrket de senere årene, hvilket i ettertid syntes nødvendig. Ressursøkningen synes å ha ført til en arbeidsmessig kvalitetsheving, som etter revisors oppfatning har kommet brukerne til gode. Andebu kommune er nærmere oppfylld av barnevernlovens intensjoner i dag enn for noen år siden.

Det er revisors intensjon at resultatene som fremkommer nedenfor kan være hjelp til en ytterligere forbedring i etaten.

8.1 Fanger meldesystemet opp alle tilfeller av omsorgssvikt?

Et av barnevernlovens formål er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres utvikling eller helse får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid.

Grunnlaget for barnevernets saksbehandling og evt. inntreden ved mistanke om omsorgssvikt, er mottak av bekymringsmeldinger fra privatpersoner og offentlige tjenestemenn. Barneverntjenesten i alle kommuner må derfor legge forholdene til rette for at befolkningen eller tjenestemennene virkelig melder fra og at etaten mottar meldingene.

Dette innebærer at barnevernet må sørge for at befolkningen på en enkel måte kan komme i kontakt med etaten, i akutttilfeller også utenfor ordinær arbeidstid, inklusive i helgene. Tilsvarende bør det være opprettet samarbeid med offentlige innstanser som er i nær daglig kontakt med barna.

Men det er ikke nok å legge forholdene fysisk til rette for levering av slike meldinger. Særlig i kommuner med lavt innbyggertall hvor mange kjenner hverandre, kan det være en høy terskel for at befolkningen går til det skritt å innlevere melding. Bekymringsmeldinger til barnevernet kan oppfattes som noe i retning av angiveri og dessuten føre til et dårlig forhold til familien eller barnet man ønsker å hjelpe. Denne hindringen må barneverntjenesten søke å minimalisere.

Det er disse to forholdene revisjonen konsentrerer seg om når en skal søke å besvare hovedspørsmålet "Fanger meldesystemet opp alle tilfeller av omsorgssvikt?" Det første elementet undersøkes gjennom to underspørsmål, slik at revisor formulerer i alt tre underspørsmål, slik:

- Hvilken informasjon gis innbyggerne om bekymringsmeldinger?
- Er det etablert samarbeid med andre forvaltningsorganer om meldetjenesten?
- Hvordan arbeides det med å redusere terskelen for avlevering av bekymringsmeldinger?

Det foreligger også andre psykologiske faktorer som kan oppfattes som hindre for å levere en bekymringsmelding. Et eksempel kan være at barnevernet faktisk behandler meldingen innen rimelig tid. Dersom barnevernet ikke reagerer i tide kan befolkningen lett føle at det uansett ikke nytter å si fra. For å begrense rapportens omfang, og fordi fristproblematikken er kontrollert av fylkesmannen (se neste avsnitt), avgrenses fra disse problemstillingene.

Barnevernets plikt til oppfølging av bekymringsmeldinger er lovfestet med tilhørende tidsfrister.⁹ Gjentatte fristbrudd i bl.a. 2006 ble avdekket og påpekt av fylkesmannen våren 2007.¹⁰ Etaten iverksatte tilfredsstillende tiltak og fylkesmannen avsluttet saken i juli 2007.

8.1.1 Hvilken informasjon gis innbyggerne om bekymringsmeldinger?

Revisjonen vil med spørsmålet etterprøve barnevernets arbeid med å sikre at innbyggerne kan få informasjon om etatens ansvar og oppgaver ved mulig omsorgssvikt, samt sikre at menigmann enkelt kan finne ut hvor han skal henvende seg med en bekymringsmelding. For akutttilfeller må det være sikret tilgjengelighet døgnet rundt.

Fakta om ovennevnte er innhentet gjennom intervju med leder og en av konsulentene ved barneverntjenesten. Opplysningene er etterprøvet ved gjennomgang av kommunens hjemmesider og ved telefonisk stikkprøvekontroll ved en barnehage og en skole.

Resultater:

Følgende informasjonstiltak er iverksatt:

- Informasjon er lagt ut på kommunens hjemmesider. Her fremkommer informasjon om barnevernets arbeidsoppgaver samt hvorledes en skal forholde seg og hvor en kan henvende seg ved mistanke om omsorgssvikt
- Hjemmesidene informerer videre om barnevernvakta, et tiltak i interkommunal regi med åpningstid utenfor kommunens ekspedisjonstid. Tiltaket sikrer tilgang i akutttilfeller
- Aktiv informasjon til foreldre i forbindelse med foreldremøter i barnehagene og skolene. Slik informasjon ble gitt i 4 foreldremøter i barnehager i 2007 og en barneskole hittil i 2008.

Kommunens hjemmesider er ikke oppdatert siden juli 2006. Den oppgitte kontaktpersonen og vedkommendes telefonnummer er ikke lenger relevant. Tilsvarende opplysninger for barnevernvakta er korrekt.

Informasjon ved foreldremøter i skoler og barnehager er ikke gjennomført på eget initiativ, men etter invitasjon fra disse.

Barneverntjenesten mener selv den ikke har noen helhetlig informasjonsstrategi overfor befolkningen.

Vurderinger:

Kontrollhandlingene bekrefter at barneverntjenesten er oppmerksom på meldesystemets viktige funksjon for at bekymringsmeldinger skal avleveres fra kommunens innbyggere.

Det er revisors vurdering at barneverntjenesten allerede har viktige sider av en informasjonsstrategi på plass. Dette må trekkes frem som en positiv begynnelse. Men

⁹ Jfr. bvl. § 4-2, § 4-3 og § 6-9

¹⁰ Brev av 14.05.2007 fra fylkesmannen i Vestfold, tilsvarende av 15.06.2007 fra Andebu kommune og avslutning pr. brev av 02.07.2007 fra fylkesmannen

prosessen bør naturligvis slutføres. Informasjonsstrategien bør ikke bare omfatte innbyggerne, men også offentlige tjenestemenn. Offentlige tjenestemenn har til og med plikt til å melde fra under enkelte forutsetninger.¹¹

Videre er det døgkontinuerlig tilgang til etaten. Innen normal arbeidstid er kommunens egne medarbeidere tilgjengelige, utenfor normal arbeidstid har befolkningen tilgang via barnevernvakta. Dette trekker i retning av at de fysiske forutsetningene for et meldesystem er til stede. Revisjonen vurderer i denne sammenheng hjemmesidene som gode nok, på tross av at referansene ikke er oppdatert. Opplysninger om barnevernets ansvar og oppgaver fremkommer på en enkel måte, og de fleste vil få en formening om at dette er rette instans for bekymringsmeldinger. Ved å kontakte kommunen vil en kunne bli henvist til riktig person.

Revisor tar det for gitt at hjemmesidene skal oppdateres, og at dette gjøres løpende for fremtiden.

Informasjonsarbeidet overfor kommunens innbyggere begrenser seg til et fåtall foreldremøter i noen barnehager og skoler i løpet av de to siste årene. Dette er i seg selv lite og sikrer kun informasjon til en begrenset andel av barne- og ungdomsforeldrene. SFO som informasjonskanal er ikke benyttet.

Dette, sammen med at etaten kun har deltatt på foreldremøter etter invitasjon fra institusjonen, og ikke på eget initiativ, trekker i retning av en noe passiv holdning til informasjon overfor disse gruppene av kommunens innbyggere.

Spørsmålet er om alle de ovennevnte tiltakene likevel er nok til at innbyggerne i det store og hele kan sies å kjenne til barnevernets eksistens og ansvar, og at de vet hvor de skal henvende seg med en bekymringsmelding. Barnevernet må selv ha en formening om dette og sørge for en løpende evaluering, vel vitende om at informasjonsarbeidet heller aldri kan avsluttes som fullført. Spørsmålet kan være et av utgangspunktene for en helhetlig informasjonsstrategi.

Uavhengig av ovennevnte vil revisor påpeke at informasjonstilfanget kan økes ved å utarbeide og legge frem brosjyremateriell på venteværelsene hos leger, tannleger, helsesøster, jordmor, fysioterapeut, ergoterapeut med flere.

Skoler, barnehager og SFO kan muligens engasjeres til å gi informasjon på et av foreldremøtene gjennom året uten at barnevernetatens medarbeidere er tilstede. På den måten vil en raskt nå ut til en stor og viktig gruppe av innbyggerne. Dessuten blir informasjonen repetert.

De nevnte tiltak vil kunne gjennomføres med begrensede budsjettmidler.

Konklusjoner:

Ovenfor fremkommer relevante tiltak som er satt i verk for å sikre at innbyggerne har kjennskap til barnevernets eksistens og ansvar og at de vet hvor de skal henvende seg med en bekymringsmelding. Tiltakene sikrer tilgjengelighet gjennom hele døgnet.

Men tiltak som burde være enkle og lite kostnadskrevenne å sette i verk er fortsatt fraværende.

---

¹¹ Behandles i kapittel 8.1.2

8.1.2 Er det etablert samarbeid med andre forvaltningsorganer om meldetjenesten?

Offentlige myndigheter (herunder ansatte i offentlige organer) har ihht barnevernlovens regler plikt til å melde fra til barnevernet ved mistanke om alvorlig omsorgssvikt.¹²

Uansett nevnte pliktbestemmelse må en anta at informasjon til offentlige forvaltningsorganer og deres tjenestemenn vil resultere i øket fokus på mulig omsorgssvikt og føre til flere bekymringsmeldinger.

Informasjon betinger opprettelse av et fysisk samarbeid med etatene. Revisor vil undersøke hvorvidt slikt samarbeid er opprettet.

På samme måte som i forrige spørsmål er opplysninger om faktiske forhold innhentet gjennom intervju med leder og en konsulent ved barnevernetaten. Opplysningene er tilsvarende etterprøvet ved telefonisk stikkprøvekontroll ved en barnehage, en skole og politiet.

Resultater:

I løpet av 2006 ble det avholdt møter med rektor, inspektør og sosiallærer på alle barneskolene i Andebu kommune (ikke på ungdomsskolen eller SFO). Formålet var å etablere det nevnte samarbeidet, herunder informere om barnevernets funksjon, og oppfordre skolens ledelse til å avholde møte med ansatte lærere. Telefonisk forespørsel til en skole bekrefter både at møte med barnevernet er avholdt, og at skolens ledelse i sin tur avholdt møte med lærerne.

I 2007 er det avholdt møte med ledelse og ansatte i en barnehage. Opplysningen er ikke etterprøvet av revisjonen.

Fra siste halvdel av 2007 har en reorganisering av kommunens tverrfaglige team fått betydning for informasjonsarbeidet i barneverntjenesten. Barneverntjenesten inngår nå i et tverrfaglig team fra familiesenteret som sammen har halvårlige møter med pedagogisk leder ved skolene og barnehagene. Pedagogisk leder vil så sørge for informasjon til ansatte. Revisjonen har ikke etterprøvet hvorvidt dette fungerer etter forutsetningene.

I denne sammenheng er det utviklet et enhetlig rutineverk for det tverrfaglige samarbeidet med øvrige enheter i Andebu kommune.¹³ Kompendiet blir i disse dager distribuert til samtlige forvaltningsorganer i kommunen, herunder til kommunale enheter som barnevernet ønsker kontakt med for å opplyse om tjenestemanns plikt til å innlevere opplysninger om alvorlig omsorgssvikt. Pliktbestemmelsen tydeliggjøres og utdypes i et eget kapittel i det omfattende dokumentet.¹⁴ Sekretariatet orienterer også om innholdet av dokumentet gjennom fysiske møter med de enkelte organene.

¹² Bvl. § 6-4. Dersom mistanken fra en juridisk synsvinkel ikke er alvorlig har det offentlige organet ikke plikt til å melde fra. Ved mistanke om alvorlig omsorgssvikt fritar barnevernloven ihht § 6-4 også organet fra taushetsplikten. Taushetsplikten er et hinder for å kunne melde fra dersom omsorgssvikten ikke kan bedømmes som alvorlig. Innlevering av bekymringsmelding betinger i så fall at organet er fritatt fra taushetsplikten, enten fra foreldrene når barnet er under 15 år, deretter fra barnet selv

¹³ Faggruppe for barn og unge. Rutiner for tverrfaglig samarbeid om barn og unge, januar 2008

¹⁴ Kapittel 4 Samarbeid med barnevernet. Kapittel 4.2 Bekymringsmelding til barnevernet

Fra 2006/2007 har barneverntjenesten ytterligere styrket informasjonsarbeidet overfor offentlige instanser, med vekt på barnehager. Etaten uttrykker dette slik:

”I tillegg til dette har barneverntjenesten på selvstendig grunnlag sett behovet for å ”markedsføre” våre tjenester ute blant andre offentlige instanser, slik at vi skal sikre at vi får de meldingene vi skal ha. Dette arbeidet ble påbegynt i 2006, hvor det ble gjennomført en runde i alle barnehagene i kommunen for å informere om barneverntjenesten, rolle, ansvar og muligheter. Etter fagdagen høsten 2007 ble det besluttet å delta på møte i barnehagene to ganger i året, hvor barnehagene på uforpliktende grunnlag har anledning til å diskutere saker med oss. Med på disse møtene er for uten styrere og pedagogiske ledere i de aktuelle barnehagene, også representant fra psykisk helse barn og unge.”

Det har i årene 2005 til sommeren 2008 ikke vært avholdt egne informasjonsmøter med SFO. Det er heller ikke avholdt tilsvarende møter med helsesøster, jordmor eller annet kommunalt ansatt helsepersonell i samme perioden. Men leder for barneverntjenesten opplyser at barnevernet og enkelte av disse enhetene er samlokalisert i felles bygning, og at de har nære arbeidsmessige relasjoner og diskuterer felles problemstillinger på uformell basis.

Barneverntjenesten opplyses å ha rutinemessig samarbeid med fastleger. Dette er ikke etterkontrollert av revisjonen.

Leder for barneverntjenesten opplyser at ansatte i BuPa¹⁵ er en nær samarbeidspartner med barneverntjenesten. De har faste møter en gang i måneden og samarbeider nært i enkeltsaker. Leder for barnevernet vurderer dette dit hen at i alle fall disse BuPa ansatte burde ha innsikt i barnevernets ansvarsområde.

Videre opplyser leder at politi/lensmann er svært interessert i barnevernets virke og har deltatt i foreldremøter på skolene sammen med barnevernet. Politiet inviteres også på møter med tverrfaglig team på ungdomsskolen. Politiet synes følgelig å være godt informert om barnevernets arbeid for å ta seg av omsorgssvikt. Dette bekreftes også ved telefonisk henvendelse til etaten.

Både leder for barnevernet og barnevernskonsulentene oppfatter at samarbeidet med offentlige etater er under utvikling og at arbeidet vil videreføres.

Vurderinger:

Skoler og barnehager er de kommunale organene som sannsynligvis har hyppigst kontakt med samtlige barn og ungdommer og som av den grunn kan være nærmest til å oppdage tegn på evt. fysisk eller psykisk omsorgssvikt. Det synes fornuftig at barneverntjenesten har startet sitt informasjonsarbeid med disse enhetene. Revisor vurderer styrkingen fra 2006/2007 som et positivt tiltak.

Men fysiske møter med noen barnehager og barneskoler må bare være en begynnelse. SFO, ungdomsskole og videregående skoler bør også informeres og motiveres.

---

¹⁵ BuPa er forkortelse for Barne- og Ungdomspsykiatrisk avdeling, organisert under Helse SørØst, psykiatrien i Vestfold. Arbeidsfeltet er psykisk helsetjeneste

Det er revisors vurdering at organer som er samlokalisert med barneverntjenesten vil motta noe informasjon om barnevernets virke på uformell basis, hvilket som en begynnelse kan kompensere for formell informasjon.

Andre offentlige organer som politiet og BuPa, kan som utgangspunkt synes å ha nødvendig kunnskap om barnevernets virke og om meldeplikten, selv om det ikke er avholdt fysiske samarbeidsmøter. Etter hvert bør en også vurdere å ta tid til informasjonsmøter både med disse og dessuten med leger og tannleger osv.

Felles for samtlige organer som omhandles ovenfor er at barnevernet ikke kan være sikre på at alle tjenestemennene virkelig har kunnskap om meldeplikten og rutinene omkring dette.

Revisor vurderer det videre slik at opprettelsen av tverrfaglige team og utarbeidelsen av rutinekompendiet til støtte for teamets arbeid, vil kunne bidra positivt til at barnevernet raskt og effektivt kan nå ut til offentlige organer med relevant informasjon. Organisasjonsformen bør gi stordriftfordeler. Organenes felles informasjonsbehov avhjelpest i fellesskap. Hver enhet arbeider ikke med likeartede problemstillinger alene.

Men selv om ovennevnte kan bli en effektiv måte å nå mange på, mener revisor at tiltaket likevel bør vurderes som ett av flere informasjonstiltak som må suppleres med fysiske informasjonsmøter av barneverntjenesten selv.

Konklusjoner:

Det er etablert samarbeid med de kanskje viktigste offentlige organene, de som har hyppigst kontakt med barn og unge. Barnevernetaten har gjennom dette valgt en strategi som raskt vil nå ut til de offentlig ansatte.

Forslag til forbedringer:

Barnevernet bør videreføre og slutføre utarbeidelsen av en egen informasjonsstrategi overfor offentlige tjenestemenn.

Barnevernet bør også prioritere egne møter med grupper av offentlige tjenestemenn og selv gi informasjon.

8.1.3 Hvordan arbeides det med å redusere terskelen for avlevering av bekymringsmeldinger?

Det er neppe nok at forholdene legges fysisk til rette for at innbyggere eller offentlig ansatte skal levere en bekymringsmelding. Også eventuelle psykiske hindre kan foreligge.

Som nevnt ovenfor kan det være en høy terskel for mange å gå til det skritt å avlevere en bekymringsmelding. Det kan for eksempel føles vanskelig i forhold til familien som berøres.

Spørsmål om barnevernets arbeid med dette er rettet til leder og en konsulent i barneverntjenesten. Den innhentede informasjonen er etterprøvet ved gjennomgang av interne dokumenter som omhandler temaet.

Resultater:

Under intervjuene fremkommer at barnevernet er oppmerksom på psykologiske hindre for å avgi en bekymringsmelding.

Denne faktoren fremheves som det kanskje viktigste hinderet for å innlevere meldinger.

Barnevernet søker å imøtekomme hindringen ved å tillate anonym kontakt innledningsvis. Dette ved at avmelder kan ta kontakt med barnevernet uten å oppgi egen, alternativt barnets, eller familiens identitet. Forholdet diskuteres på prinsipiell basis og det kan gis en overordnet vurdering. Det pekes også på at barnevernet må ha opplysninger om barnets/ungdommens identitet før saken kan undergis profesjonell behandling i etaten og eventuelle tiltak settes i verk.

Terskelproblematikken er også et tema på informasjonsmøtene med offentlige etater, jfr. forrige spørsmål. Også i denne sammenheng orienterer etaten om mulig anonymitet innledningsvis.

Vurderinger og forslag til forbedringer:

Barneverntjenesten viser at de er oppmerksomme på problemstillingen.

Etaten arbeider også målrettet med å minimalisere de psykologiske hindrene. Revisor har ingen forslag til forbedringer utover at dette er et viktig arbeidsfelt etaten ikke kan arbeide for mye med. Problemstillingen ligger vel til rette for samarbeid internt i fagmiljøet.

Konklusjoner:

Revisor vurderer anonymisering til å være et hensiktsmessig virkemiddel for å redusere terskelen for avlevering av bekymringsmeldinger.

8.1.4 Samlet vurdering og konklusjoner. Fanger meldesystemet opp alle tilfeller av omsorgssvikt?

I dette underkapitlet trekkes vurderinger og konklusjoner fra hvert av delspørsmålene inn i en samlet vurdering i forhold til hovedspørsmålet: "Fanger meldesystemet opp alle tilfeller av omsorgssvikt?"

Det økede antall bekymringsmeldinger fra år 2000 kan tyde på at meldetjenesten fungerer bedre i dag enn for noen få år siden.¹⁶

Barneverntjenesten har satt i verk relevante tiltak for å sikre at innbyggerne har kjennskap til barnevernets eksistens og ansvar, herunder at innbyggerne skal vite hvor de kan henvende seg med en bekymringsmelding. Tiltakene sikrer tilgjengelighet også utenfor ordinær arbeidstid for både privatpersoner og offentlig ansatte.

---

¹⁶ Jfr. statistikk materialet innledningvis i kapittel 8

Det er etablert kontakt og samarbeid med skole og barnehage for å sikre ansattes kunnskap om barnevernet og dets arbeid, samt informere om offentlige tjenestemenns plikt til å melde fra ved misstanke om alvorlig omsorgssvikt. Skole og barnehage er sannsynligvis de offentlige organer som har hyppigst og tetttest kontakt med barn/unge.

Likeledes synes politiet, BuPa og kommunale enheter samlokalisert med barnevernet å ha nødvendig informasjon, selv om det ikke er avholdt fysiske samarbeidsmøter.

Organiseringen med tverrfaglig team med tilhørende utarbeidelse av et felles rutinekompendium legger til rette for at større grupper offentlig ansatte kan nå raskt og effektivt med foreløpig informasjon. Men over tid bør barnevernet sørge for direkte kontakt med det enkelte organ og gjennom dette nå frem til den enkelte tjenestemann.

Etter hvert bør etaten også vurdere å prioritere egne informasjonsmøter med politi, leger, tannleger osv.

Etaten arbeider målrettet med å minimalisere de psykologiske hindrene for at en bekymringsmelding skal avgis. Anonymitet kan være et egnet virkemiddel.

Disse forholdene trekker i helhet i retning av at grunnlaget for et effektivt meldesystem er til stede.

Men revisor har ikke grunnlag for å kunne konkludere med at meldesystemet fanger opp alle tilfeller av omsorgssvikt.

Revisor mener barneverntjenesten bør fortsette arbeidet med å utarbeide en helhetlig informasjonsstrategi med tilhørende handlingsplan.

Revisor vil tillegge at så lenge meldesystemets viktige funksjon er felles for samtlige kommuner, ligger det vel til rette for å utvikle felles løsninger.

8.1.5 Forslag til forbedringer

Revisor vil foreslå følgende forbedringer for å sikre at bekymringsmeldinger meldes til barnevernet:

1. Det bør utvikles en handlingsplan for forbedring av meldetjenesten. Se ovenfor.
2. Informasjonen om barnevernets oppgaver og ansvar kan økes, for eksempel ved møte i ulike fora. Hjemmesidene må oppdateres og vedlikeholdes.
3. Informasjonsmateriell kan legges ut på egnede steder, for eksempel hos leger, tannleger, helsesøster og jordmor. Videre bør skoler, barnehager og SFO opplyse om barnevernets arbeidsfelt på foreldremøter.

8.2. Tas hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak?

Barnevernlovens system er at hensynet til barnets beste skal være grunnlaget for hvilket tiltak barnevernet beslutter å sette i verk.¹⁷ Loven gir ingen begrensninger i forhold til utgiftsnivå eller andre økonomiske virkninger av tiltaket.¹⁸ Ei heller pålegg om at disse sider skal utredes.

Men hensynene underliggende god saksbehandlingsskikk¹⁹ vil være gjeldende som grunnlag for all saksutredning. Dette trekker i retning av at økonomiske konsekvenser bør utredes; både for det valgte tiltak og for eventuelle alternativer dersom det foreligger flere. Ved flere alternativer kan økonomi være til støtte for det endelige valg, selv om barnets beste avgjør. LEON-prinsippet²⁰ impliserer også at økonomiske konsekvenser må utredes.

Oversikt over økonomiske konsekvenser er et viktig grunnlag for utarbeidelse av regnskapsprognoser og budsjetter. Økonomistyring kan være avgjørende for den løpende drift.

Det er følgelig mange forhold som tilsier at økonomiske forhold bør være en del av all saksbehandling med økonomiske implikasjoner, inklusive kost/nytte betraktninger.

Hovedspørsmålet i kapitlet, ”Tas det hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak?” er konkret i sin utforming og kan egne seg som et selvstendig spørsmål. Men revisjonen ønsker å gå i dybden av den økonomiske saksbehandlingen ved å søke ytterligere informasjon om:

- de økonomiske sidene av saksbehandlingen er forenklet gjennom benyttelse av standardiserte kostnadskalkyler
- det foretas etterkalkulasjon av faktiske utgifter av det enkelte tiltak med tilhørende revisjon av kalkylematerialet
- det foreligger oversikter over totalt utgiftsforbruk for den enkelte tiltaksgruppe mv.
- etaten anvender økonomisk erfaringsinformasjon for fremtidig planlegging og drift

Metodisk vil en søke å innhente fakta gjennom intervju med leder og barnevernkonsulent, som deretter etterprøves ved en kontroll av enkeltsaker.

Resultater:

Faktagrunnlaget er entydig. Økonomiske konsekvenser utredes ikke i forbindelse med saksbehandlingen. Det foreligger ikke standard kostnadskalkyler. Det foretas heller ingen etterkalkulasjon eller oppsett over utgiftsforbruk for hver tiltaksgruppe osv. Vanligvis utredes heller ikke flere enn ett tiltaksalternativ.

Under intervjuene fremkommer at saksbehandlerne kjenner standardsatsene ved utgifter til fosterhjemfamilier, men heller ikke dette er noe element i saksbehandlingen.

Det utarbeides regnskapsrapporter månedlig. Disse er satt opp etter samme modell som for øvrige etater.

¹⁷ Bvl § 1-1, lovens formål og § 2-1 kommunens oppgaver

¹⁸ Bvl kap. 2. Ansvarsfordeling og administrasjon, herunder § 2-1 Kommunens oppgaver. Se også kap. 4 Særlige tiltak

¹⁹ God saksbehandlingsskikk: Grunnleggende prinsipper for saksbehandling i det offentlige, herunder kommunene. Utleidet fra bl.a. rettspraksis, juridisk teori og forvaltningspraksis

²⁰ Forkortelse for Laveste Effektive Omsorgsnivå. Behandling i helsevesenet skal finne sted etter slike retningslinjer

Vurderinger:

Så lenge barnevernloven ikke inneholder noen pålegg om verken å utrede eller hensynta økonomi som en knapphetsfaktor, vil ikke barnevernet bryte noen lovregel ved å ikke utrede økonomiske konsekvenser.

Revisor er likevel av den oppfatning at økonomi bør utredes i enhver sammenheng der dette er relevant. Manglende kunnskap om økonomiske konsekvenser kan føre til svekket virksomhetsstyring både for etaten og for kommunen som helhet. Den løpende utgiftsbruken kan bli uforutsigbar.

Dette kompenseres til en viss grad av økonomiske månedsrapporter. Men dette er historisk informasjon som må fremskrives med ovennevnte materiale for å gi et bilde an hva en kan forvente av fremtiden.

Konklusjoner:

De økonomiske konsekvensene utredes ikke for fosterhjemtiltak. Det tas følgelig ikke hensyn til kost/nytte vurderinger ved valg av tiltak. Det utarbeides heller ikke standard kalkyleinformasjon eller gjennomføres noen form for etterkalkulasjon.

Revisor mener dette innebærer en svakhet ved saksbehandlingen og kan føre til u hensiktsmessig ressursbruk og svekket økonomistyring i ytre etat.

Forslag til forbedringer:

Revisor har følgende forslag til forbedringer:

1. De økonomiske konsekvensene bør rutinemessig utredes ved alle barneverntiltak
2. Etaten bør utarbeide standard kostkalkyler for hver tiltakstype
3. Det bør gjennomføres en etterkalkulasjon som sammenligner de faktiske utgifter mot de planlagte

8.3 Utnyttede muligheter til utgiftsrefusjoner ved bruk av fosterhjem?

Kontrollutvalgets bestilling vedrører administrative rutiner og økonomiske konsekvenser av tiltak under barnevernet i Andebu kommune. Blant tiltakene skal en spesielt konsentrere seg om opphold i fosterhjem. Ved å etterprøve om kommunen utnytter mulighetene for utgiftsrefusjoner ved fosterhjemopphold vil en dekke alle de tre forespurte elementene.

Finansiering av tiltakene barnevernet finner nødvendig å sette i verk er i utgangspunktet kommunens ansvar.²¹ Fosterhjemopphold vil være et tiltak som er kommunens finansieringsansvar.

---

²¹ Bvl § 9-1

Gjennom egne bestemmelser i barnevernloven²² gis kommunen anledning til å kreve utgiftsrefusjon fra foreldrene, fra barnet og/eller fra staten. Hjemlene omfatter også opphold i fosterhjem.

Revisor finner det ikke nødvendig å dele opp hovedspørsmålet i underspørsmål.

Revisjonshandlingene består i å innhente informasjon om og etterprøve:

- Etatens, alternativt kommunens, generelle rutinebeskrivelser som vedrører utgiftsrefusjoner
- Den skriftlige dokumentasjonen fra to saker

Resultater:

Andebu kommune har i 2008 fem barn i fosterhjem. Av disse er det søkt og innvilget refusjon fra staten i ett tilfelle. For barn nr. to utarbeides for øyeblikket krav om oppfostringsbidrag fra foreldrene. For de tre siste barna er det ikke aktuelt å søke utgiftsrefusjon fra verken foreldre, barn eller staten.

Det foreligger ingen egen rutinebeskrivelse eller andre generelle retningslinjer i Andebu kommune som omhandler utgiftsrefusjoner. Utgiftsrefusjoner som inntektskilde er heller ikke nevnt i barnevernets flytkart over arbeidsprosessene i etaten.²³

Leder opplyser at utgiftsrefusjon generelt skal vurderes og kreves som en rutinemessig del av saksbehandlingen. Dette er den enkelte saksbehandlers ansvar.

Saksbehandlers muntlige rutinebeskrivelse tilsier også at når et barn starter fosterhjemsoppholdet skal det sørges for at barnetrygden overføres til fosterhjemmet.²⁴

Revisors kontrollhandlinger i to saker bekrefter begge at barnetrygden er omdirigert til fosterhjemmet ihht. reglene.

Vurderinger:

Revisor ser det som en svakhet i etaten at det ikke foreligger skriftlige rutiner for de enkelte typer utgiftsrefusjoner. Rutinebeskrivelsene vil være en særlig støtte i en etat som barnevernet hvor økonomiske forhold ikke er et så fremtredende fagfelt som i andre etater. Videre kan det være en god støtte ved opplæring av nye medarbeidere.

Kontrollene viser at barnetrygden omdirigeres ved overgang til fosterhjem, jfr. ovenfor.

Det innkreves videre refusjon fra andre kommuner for utført tilsyn av barn som ikke er hjemmehørende i Andebu kommune. Men det kan være et spørsmål om refusjonssatsene dekker faktiske kostnader. Dette er et forhold som ikke er etterkontrollert. Satsene må løpende evalueres av barneverntjenesten selv, eventuelt med støtte fra økonomiavdelingen.

²² Bvl § 9-2 tom § 9-4 med tilhørende forskrifter

²³ Andebu kommune, barneverntjenesten: Internkontrollsystem

²⁴ Dette er ikke en utgiftsrefusjon som tilfaller kommunen. Barnetrygden utbetales til den som forestår omsorgen, enten til hjemmet eller til fosterhjemmet

Gjennom å etterprøve dokumentasjonen i to saker har revisor i realiteten kontrollert mulig utgiftsrefusjon fra foreldre eller barn i samtlige fem fosterhjemstiltak.

Dokumentasjonen bekrefter at det er omsøkt og innvilget refusjon fra staten i ett av tilfellene. Revisjonen har kontrollert faktiske opplysninger og målt disse mot regelverket. Kommunen synes å motta korrekt refusjon.

Saknr. to er under utredning. Dette viser at etaten er oppmerksom på reglene omkring oppfostringsbidrag.

I tre saker er det ikke søkt noen refusjon. Revisor har etterkontrollert etatens saksgrunnlag, vurderinger og konklusjoner, og funnet svakheter i grunnlagsmaterialet. Revisor finner det lite sannsynlig at svakhetene har ført til tapte inntekter for kommunen.

Konklusjoner:

Revisor konkluderer med at barneverntjenesten utnytter barnevernlovens muligheter for utgiftsrefusjoner ved fosterhjemstiltak.

Forslag til forbedringer:

- Det bør utarbeides skriftlige rutiner for underliggende vurderinger og fremme av søknad om refusjoner i forbindelse med fosterhjemopphold.

8.4 Er ressursdisponeringen av saksbehandlerne formålstjenelig?

Barnevernetaten i Andebu kommune har tilsatt 4 personer, hvilket utgjør 3,2 årsverk. Arbeidsfeltet er omfattende og kompetansemessig krevende. Av produktivitetshensyn er det generelt viktig å ha en god og riktig ressursutnyttelse.

For å kunne ha noen oppfatning av om ressursutnyttelsen er mest mulig optimal, eller formålstjenlig, må en først ha en oversikt over hvorledes arbeidstiden disponeres. Deretter må en søke å bedømme om tidsdisponeringen samsvarer med viktigheten av oppgavene.

Metodisk vil revisjonen innhente statistikkmateriale som viser den faktiske tidsanvendelsen, deretter innhente en prioritering av oppgavene etter viktighet, og så sammenholde dette.

Etter dette kontrolleres hvorledes ovennevnte data anvendes til løpende justeringer og senere forbedringer.

Resultater:

Gjennom intervju med leder for etaten og en barnevernkonsulent bekreftes følgende fakta:

- Tidsanvendelsen på de enkelte oppgaver i løpet av arbeidsdagen registreres ikke
- Det utarbeides ikke anslag over tidsforbruk pr. oppgave
- Det verken etterspørres eller rapporteres slike opplysninger til overordnede
- Det foreligger noe planlegging og fordeling av ressursanvendelsen gjennom utarbeidelse av det såkalte årshjulet og gjennom medarbeidernes stillingsbeskrivelser

- Medarbeidernes tidsdisponering styres gjennom ukentlige møter samt leders justeringer dersom dette er nødvendig

Så lenge det ikke finner sted noen løpende registrering av tidsforbruk foreligger det heller ingen erfaringsdata som kunne anvendes i styringsøyemed til evaluering og forbedringer.

For øvrig utfører saksbehandlerne i hovedsak de samme oppgavene, dvs. saksutredning, iverksettelse og oppfølging av tiltak. Det har vært forsøkt å fordele hovedtiltakene mellom ulike ansatte, eksempelvis slik at en tar seg av fosterhjem. Men dette viser seg noe vanskelig å rendyrke fordi arbeidsomfanget er forskjellig for de ulike tiltaksgrupper.

Leder for barneverntjenesten beskriver arbeidsdagen som ad hoc preget og at det vil være vanskelig å følge en eventuell dagsplan i særlig grad.

Vurderinger:

Kontrollhandlingene viser at det ikke foretas løpende tidsregistreringer. Revisor er forsiktig med å trekke vidtrekkende slutninger av dette. Det eneste man med sikkerhet kan si er at denne type erfaringsdata ikke er tilgjengelig for leders og medarbeidernes styring av tidsforbruket.

Når det ikke utarbeides anslag over tidsforbruk, og heller ikke foreligger annen plan-, eller faktisk informasjon om samme, vil ressursene kun disponeres i henhold til leders og saksbehandlers skjønn samt ad hoc pregede hendelser.

Revisor understreker at dette ikke behøver å føre til noen dårlig disponering av tilgjengelige timeverk, eller at etatens produktivitet er svak. Men de fleste vil kunne enes om at informasjon om faktisk tidsforbruk er verdifull styringsinformasjon.

Spørsmålet blir deretter om man finner at det å belaste medarbeiderne med løpende registrering av tidsforbruk står i forhold til hva en kan oppnå.

Revisor vil være forsiktig med å anbefale annet enn at leder for etaten bør vurdere forholdet. Dette fordi det også kan være negative psykologiske elementer ved en slik registrering.

Revisor er også oppmerksom på at de færreste virksomheter foretar slike registreringer.

Konklusjoner:

Kontrollhandlingene gir ikke grunnlag for sikre slutninger om ressursdisponeringen i etaten er formålstjenlig.

Etaten går uansett glipp av verdifull styringsinformasjon ved ikke å foreta løpende tidsregistreringer.

Forslag til forbedringer:

Etaten bør vurdere å innføre en lite tidkrevende form for tidsregistrering av de viktigste oppgavene.

8.5 Følges barn i fosterhjem opp i forhold til gjeldende regelverk?

Barnevernloven legger til grunn at både oppstart, gjennomføring og avslutning av et fosterhjemsopphold skal være en gjennomtenkt og planmessig gjennomført prosess til barnets beste. Barnevernloven med forskrifter har derfor pålegg om å utarbeide en omsorgsplan ved fosterhjemsoppholdets oppstart, oppnevne tilsynsfører som bl.a. skal være barnets talsperson under oppholdet, barneverntjenesten har pålegg om oppfølging, det skal utarbeides en plan for fosterhjemsoppholdets avslutning osv. Det er et nokså omfattende sett av formalbaserte forhold i forbindelse med et fosterhjemsopphold.

Det vil føre for langt å etterprøve alle sider av et fosterhjemsopphold som regelverket har pålegg om. Revisjonen har derfor valgt å konsentrere seg om barnevernets håndtering av barnevernlovens:

- pålegg om utarbeidelse av omsorgsplan ved fosterhjemsoppholdets start²⁵
- pålegg om utarbeidelse av endelig omsorgsplan innen to år (se samme fotnote)

En omsorgsplan skal utarbeides når plassering i fosterhjem ikke har foreldrenes samtykke. Omsorgsplanen angir hvor barnet skal bo og vokse opp samt regulere barnets relasjon og kontakt med sin familie.²⁶

I tillegg til barnevernlovens bestemmelser og nevnte veiledning fra barne- og likestillingsdepartementet, fremkommer utarbeidelse av omsorgsplan i barneverntjenestens egne rutinebeskrivelser.²⁷

Kontrollhandlingene består i å etterprøve at:

- fristangivelsen for utarbeidelse og vedtak av foreløpig og endelig omsorgsplan er overholdt, jfr bvl. § 4-15.3
- omsorgsplanenes innhold samsvarer med veiledningens eksempler

Revisjonen undersøker omsorgsplanene for alle fem løpende fosterhjemstiltak.

---

²⁵ Bvl § 4-15 3. ledd: Allerede ved omsorgsovertakelsen skal barneverntjenesten vedta en plan for barnets omsorgssituasjon. Senest to år etter fylkesnemndas vedtak skal barneverntjenesten vedta en plan for barnets framtidige omsorgssituasjon som ikke skal endres uten at forutsetningene er falt bort. Denne planen skal forelegges fylkesnemnda til eventuell uttalelse.

²⁶ Veileder fra Barne- og Likestillingsdepartementet s. 31.

²⁷ S. 16 i rutinehåndbok for barneverntjenesten i kommunene

Resultater:

Kontrollhandlingen viser både innholdsmangler og forsinket utarbeidelse. Resultatene kan oppsummeres slik:

Barn nr	Foreløpig omsorgsplan		Endelig omsorgsplan	
	Frist	Innhold	Frist	Innhold
16	Ok	Følger ikke veiledning	Ennå ikke utarbeidet Frist til august 2009	
18	Oversittet 3 måneder	Ok	Ennå ikke utarbeidet Frist til mars 2008	
20	Oversittet 15 måneder	Ok	Frist oversittet 1 mnd.	Ok
21	Oversittet 3 måneder	Ok	Ok. Utarbeidet med tre dagers margin	Ok
84	Ok	Følger ikke veiledning	Ennå ikke utarbeidet Frist til august 2009	

Vurderinger:

Ovennevnte viser til dels store forsinkelser samt mangler ved innhold. For barn nr. 84 kan det stilles spørsmål ved om det i det hele tatt er utarbeidet noen foreløpig omsorgsplan. Revisor er usikker på om en tiltaksplan²⁸ kan erstatte foreløpig omsorgsplan.

Ovennevnte mangler kan være en indikasjon på at heller ikke andre formelle forhold omkring fosterhjemstiltak følges.

Revisor har ingen holdepunkter for å hevde at ovennevnte har ført til eventuelle negative konsekvenser for barna.

Konklusjoner:

Det foreligger fristoverskridelser og innholdsmangler for utarbeidede omsorgsplaner ved fosterhjemstiltak.

Forslag til forbedringer:

- Barneverntjenesten må sørge for at omsorgsplanene ved fosterhjemopphold utarbeides i henhold til barnevernlovens tydelige bestemmelser

²⁸ Til fylkesnemnda ble vedlagt en tiltaksplan. En tiltaksplan tar for seg andre forhold omkring fosterhjemtiltaket enn en foreløpige omsorgsplan

- Barnevernetatens leder og dens overordnede, bør som en konsekvens av ovennevnte, sørge for en gjennomgang av samtlige formelle sider omkring kommunens fem fosterhjemopphold, og forsikre seg om at regelverket overholdes.

9. Rådmannens kommentarer

Rådmannen har gitt sine kommentarer til en foreløpig forvaltningsrapport i et brev datert 14.11.2008. Brevet fremkommer i sin helhet nedenfor.

Distriktsrevisor mener rådmannens kommentarer gir ytterligere informasjon om temaene som omhandles i rapporten, spesielt med hensyn på den videre fremdriften i administrasjonen. Sammen bør de gi et godt grunnlag for kontrollutvalgets og kommunestyrets behandling.

Rådmannens brev av 14.11.2008:

Rådmannens kommentarer til foreløpig rapport fra Sandefjord distriktsrevisjon vedr. barnevernet i Andebu kommune.

Rådmannen ser det hensiktsmessig å gi en kommentar til hver av hovedproblemstillingene revisjonsrapporten tar opp. Nummereringen i rapporten følges dermed i kommentarene under.

Pkt. 8.1.1. Hvilken informasjon gis innbyggerne om bekymringsmeldinger

Revisjonsrapporten konkluderer med at barneverntjenesten har igangsatt relevante tiltak som sikrer at innbyggerne har kjennskap til barnevernets eksistens og ansvar og at de vet hvor de skal henvende seg med en bekymringsmelding. Det fremkommer både av rapporten og av samtale med revisor at hovedinntrykket av barneverntjenestens arbeid er bra. Revisjonen legger fram forslag til noen enkle og lite kostnadskrevende forbedringer. I det følgende vil Rådmannen kommenterer forbedringspunktene, som er:

- kommunens hjemmeside bør oppdateres og vedlikeholdes
- barneverntjenesten bør vurdere å systematisk delta på foreldremøter i barnehager, skoler og SFO
- informasjonsmateriell kan legges ut på egnede steder, for eksempel hos leger, tannleger, helsesøster og jordmor.
- Skoler, barnehager og SFO bør opplyse om barnevernets arbeidsfelt på foreldremøter

Rådmannen anser informasjonsstrategien overfor innbyggerne generelt for å være tilstrekkelig. Samtidig ser en at det alltid er mulig å strekke seg lenger. Med tanke på at kommunen over flere år har slitt med lav bemanning i barneverntjenesten, har arbeidet likevel kommet til et akseptabelt nivå. Kanskje er det også så langt det er mulig å komme innenfor dagens organisering av barneverntjenesten.

Rådmannen er for øvrig enig i at hjemmesiden bør oppdateres. Dette er allerede under arbeid i henhold til prosjekt i regi av 12K-samarbeidet, og vil ferdigstilles i 2009.

Rådmannen er enig i at det ville være positivt om de ansatte i barneverntjenesten i større grad deltok på foreldremøter. Samtidig er dette av kapasitetsmessige hensyn sannsynligvis ikke mulig å gjøre i større grad enn det allerede gjøres i dag. I en tid hvor besparelser må skje i alle deler av kommunen, og hvor man må foreta strenge prioriteringer, vil dette arbeidet neppe kunne opptrappes.

Rådmannen er enig i at å utferdige brosjyremateriell som kan distribueres på ovennevnte plasser ville være fornuftig. Det vil derfor bli vurdert om dette økonomisk og kapasitetsmessig lar seg gjennomføre. Herunder må en se hen til at relevant informasjon vil bli liggende på kommunens hjemmeside, og en må vurdere om behovet for brosjyremateriell er så stort at det er nødvendig å utferdige dette i tillegg.

Rådmannen er enig i at skoler, barnehager og SFO bør opplyse om barnevernets arbeidsfelt på foreldremøter, og det vil bli tatt initiativ overfor skoleledelsen for å sikre at dette gjøres.

8.1.2. Er det etablert samarbeid med andre forvaltningsorganer om meldetjenesten?

I revisjonens forslag til forbedringer fremkommer det at barnevernet bør utarbeide en egen informasjonsstrategi overfor offentlige tjenestemenn, og at opprettelsen av tverrfaglige team og samarbeid om informasjon gjennom dette organet vil være et viktig fundament i informasjonsstrategien. Men barnevernet bør prioritere egne møter med grupper av offentlige tjenestemenn og selv gi informasjon.

Til dette vil Rådmannen kommentere at utarbeidelsen av de tverrfaglige rutinene som anses både omfattende og gode er et viktig ledd i dette arbeidet, og sikrer aktuelle offentlige instanser den informasjonen de behøver. Videre er det opprettet tverrfaglige team i kommunen, hvor de viktigste instansene er involvert. I tillegg er det egne møter med barnehagene, nettopp for å sikre meldingstilfanget. Rådmannen opplever derfor at barneverntjenesten har en informasjonsstrategi, selv om denne bare delvis er skriftlig nedfelt. Samtidig ser en at det alltid ville være mulig å gjøre mer i en slik sammenheng. Innenfor de gitte ressurser anses det imidlertid usannsynlig at det er mulig å gjøre svært mye mer, uten at dette i så fall ville gå ut over brukerne av tjenesten. En opptrapping overfor SFO er imidlertid nødvendig å gjennomføre.

8.1.3 Hvordan arbeides det med å redusere terskelen for avlevering av bekymringsmeldinger?

Rådmannen slutter seg her til revisjonens konklusjon.

8.2 Tas hensyn til kost / nytte vurderinger ved valg av tiltak?

Rådmannen mener det er viktig å påpeke at utgiftsbruken på tiltakssiden i barnevern som regel alltid være uforutsigbar, da man aldri vet hvilke saker som kan komme inn og hva disse vil utløse av midler. Rådmannen har fått opplyst fra barnevernleder at barneverntjenesten ved drøftelse av type tiltak ser på hva tiltakene koster, og dersom to ellers likestilte tiltak har forskjellig kostnad, velges det rimeligste alternativet. Hovedhensynet ved valg av tiltak vil likevel alltid være en "barnets beste"-vurdering.

Rådmannen stiller seg likevel positiv til å vurdere å innføre en enkel form for økonomisk konsekvensanalyse på området. I denne sammenheng ser Rådmannen behovet for opplæring av barnevernets leder, slik at hun blir i stand til å gjennomføre en slik analyse. Det vil også være hensiktsmessig å trekke barnevernleder nærmere inn i budsjettarbeid, og i arbeidet med økonomirapportering, og dette vil bli gjort framover. Rådmannen vil sørge for at barnevernleder får opplæring i kommunens regnskapssystem. Rådmannen vil nøye følge utviklingen på dette området.

8.3 Utnyttes muligheter til utgiftsrefusjon på dette området?

Rådmannen vil her sørge for at rutiner utarbeides, og at selve refusjonsarbeidet ved behov kan gjøres med bistand fra økonomiavdelingen.

8.4 Er ressursdisponeringen av saksbehandlerne formålstjenelig?

Rådmannen ser det som fornuftig å gjennomføre en kartlegging av ressursutnytting over en kortfattet periode, for eksempel en måned, for å se om det kan ligge potensial for bedre ressursutnytting. Rådmannen ser det som hensiktsmessig at dette gjøres overfor den samlede arbeidsstokk på Familiesenteret, og vil be virksomhetsleder der om å gjennomføre en slik kartlegging i løpet av 2009.

8.5 Følges barn i fosterhjem opp i forhold til gjeldende regelverk?

Innledning

Rådmannen synes det er naturlig å starte dette punktet med å orientere kort om hvilke oppgaver den kommunale barneverntjenesten har knyttet til fosterhjem. Barneverntjenesten skal for det første fatte akuttvedtak om plassering i fosterhjem dersom dette er nødvendig. Avgjørelsen skal som hovedregel overprøves innen 48 timer av Fylkesnemnda for barnevern og sosiale saker. I saker hvor det ikke er akutt omsorgssvikt, men hvor situasjonen på sikt er så alvorlig at foreldrene ikke kan beholde omsorgen, skal barneverntjenesten forberede saken for behandling i Fylkesnemnda. Etter behandling der (som til forveksling ligner en domstolsbehandling med alle parter til stede), fatter Fylkesnemnda avgjørelse om hvorvidt barnverntjenesten skal overta omsorgen for barnet.

I de tilfeller omsorgen for barnet fratras foreldrene, er det barneverntjenestens oppgave å sørge for å finne et passende fosterhjem. Barneverntjenesten får hjelp til dette fra det statlige barnevernet (Bufetat), som rekrutterer nye fosterhjem. Likevel slik at det alltid er den kommunale barneverntjenesten som må foreta den endelige utvelgelsen av aktuelt fosterhjem til det enkelte barn. Prosessen med å finne fosterhjem kan ta tid, da man ofte må intervju flere fosterhjem før man finner fram til det man mener vil være best for barnet.

Når barnet så er plassert i fosterhjemmet, har barneverntjenesten oppfølgingsansvaret for fosterhjemmet, barnet og de biologiske foreldrene. Dette innebærer at fosterhjemmet skal ha nødvendig råd og veiledning fra barneverntjenesten for å kunne yte barnet god nok omsorg. Barneverntjenesten skal besøke fosterhjemmet minimum fire ganger i året. Dette er lovpålagt. I tillegg er det vanlig at barneverntjenesten også følger fosterfamilien og barnet tett på andre måter, for eksempel ved å ha veiledning på telefon, ha samarbeidsmøter med andre offentlige instanser rundt barnet, samt samarbeidsmøter med foreldre og fosterhjem. For barna skal det i tillegg utferdiges en foreløpig, og etter hvert endelig, omsorgsplan, som skal sikre planmessig arbeid med barnet under hele fosterhjems plasseringen. Det er disse omsorgsplanene som har vært gjenstand for revisjonsgjennomgang. I henhold til barneverntjenesteloven skal også foreldrenes utvikling følges nøye, og de skal gis tilbud om veiledning og oppfølging.

I tillegg til dette har lovgiver bestemt at fosterhjemmene og barnets utvikling skal følges opp av en nøytral instans, en tilsynsfører. Denne skal være uavhengig av barneverntjenesten. Likevel er det knyttet oppgaver for barneverntjenesten til tilsynsordningen. For det første skal

barneverntjenesten oppnevne tilsynsførere for alle fosterhjem i kommunen, både fosterhjem hvor kommunens egne barn bor, og fosterhjem hvor det bor barn fra andre kommuner. For det andre skal barneverntjenesten også veilede tilsynsførerne i forhold til den jobben de er satt til å gjøre. For Andebu kommunes vedkommende, har vi for tiden tilsynsføreransvar for 24 fosterhjem.

Kommentarer til revisjonsgjennomgangen knyttet til omsorgsplaner

Revisjonen påpeker at gjennomgangen viser til dels store forsinkelser samt mangler ved innholdet i omsorgsplanene. Rådmannen vil innledningsvis bemerke at kommunen ser alvorlig på brudd på pliktbestemmelser knyttet til oppfølging av fosterhjem.

Som en generell kommentar må det likevel påpekes at det i alle nåværende saker foreligger en plan, og at det per dags dato kun er en sak hvor det foreligger fristbrudd i forhold til å utarbeide plan. Når det gjelder de sakene hvor det har tatt lang tid før planer har vært på plass (sak 18, 20 og 21), må det tas i betraktning at barna det her er snakk om ble tatt under omsorg i en periode hvor barneverntjenesten hadde svært lav bemanning. Dette ligger nå ca 2 år tilbake i tid. Det at de foreløpige omsorgsplanene ikke følger veiledningen er imidlertid mer bekymringsfullt, og bør utredes nærmere. Arbeid er allerede igangsatt med å utarbeide en endelig omsorgsplan for det barnet som ikke har fått dette innen fristen.

Revisjonen slutter fra disse undersøkelsene at man må stille spørsmålstegn ved om også andre formelle forhold omkring fosterhjemstiltak følges. Rådmannen opplever at dette synes som en noe vidtgående slutning. De formelle forhold det siktes til er ikke nevnt, men man antar at dette omhandler besøk i fosterhjem, samt oppnevning og oppfølging av tilsynsfører. Barneverntjenesten har hatt dette som prioritert område for 2008. På grunn av sykdom og oppsigelser i barneverntjenesten har man ikke kommet helt i mål i forhold dette, men et godt stykke på vei. Rådmannen vil følge utviklingen nøye i 2009.

Andebu, 14.november 2008

Ole Sverre Lund
Rådmann
Andebu kommune